

[Niels Hølvæg Petersen.]
 fremskridt, at mindstegrænser for stempelpligt forhøjes og småbeløb helt udgår.

Det peger også i retning af større klarhed og enkelhed, at tinglysningsafgiften indarbejdes i stempelafgiften, hvor dette er muligt, ligesom jeg synes, at det principielt må hilses velkommen, at der ryddes ud i de fritagelsesbestemmelser for stempelafgift, som i tidens løb er kommet ind i loven. Disse fritagelsesordninger, som hver for sig vel for så vidt er rimelige, har medført en del administrativt besvær og ført til et meget vanskeligt skøn for myndighederne, og de har vel også ført til en del vilkårlighed i den støtte, som man herved har villet give ud fra bestemte hensyn.

Jeg kan være tilfreds med, at gruppelevs-forsikringer fritages for stempelpligt; det er en sag, vi har diskuteret adskillige gange.

Med hensyn til det andet store spørgsmål, som vi flere gange har diskuteret i forbindelse med forhøjelse af stempelafgifterne, nemlig unge landmænds forhold, ser jeg, at lovforslaget ikke indeholder nogen stempel-fritagelse eller nedsættelse for unge landmænd. Jeg finder det forkert her ved første behandling, hvor vi behandler et lovforslag, der sigter på forenkling, at trække specielle ønsker frem og skal heller ikke gøre det. Men jeg mener, at vi må overveje nærmere, om forenklingshensynene taler så stærkt, at man ikke skal give sig ind på en fritagelse for disse grupper. Hvis man kunne gøre det op, tror jeg, man ville finde, at administrationen af den hidtidige lovgivning har slugt en meget væsentlig del af provenuet. Provenuet vil efter lovforslaget blive noget mindre, men nettoprovenuet bliver måske knap så meget mindre.

Vi er som sagt tiltalt af hovedsigtet og principperne i lovgivningen. Loven skal ikke træde i kraft før 1. april 1969. Der vil blive tid til en grundig behandling, hvor alle interesserede grupper — og der vil være mange — kan se på, hvorledes denne lovgivning vil virke. Jeg ser frem til et grundigt udvalgsarbejde.

Omman: Jeg vil gerne bemærke, at her vistnok er et lovforslag, hvor man med fordel kunne have undværet en førstebehandling, og mit indlæg skal blive tilsvarende

kort. Det er jo et lovforslag, der er udarbejdet af den forrige regering. Man kan undre sig over; at et udvalg skal arbejde i 8 år for at forenkle på et område, hvor en førsteårssagførerfuldmægtig vel nok ville kunne foreslå væsentlige forbedringer med meget kort varsel.

Det er da en væsentlig forenkling, at tinglysningsafgiften og stempelafgiften slås sammen, det er ganske klart. Jeg tror også, det er en væsentlig lettelse, at stempel Fristen forlænges med 1 uge til 4 uger; vi skal måske overveje at forlænge den endnu mere. Man skal ikke længere regne med tiorer; det er også en væsentlig ting. Hvad de betænkelige fritagelser angår, skal jeg indskrænke mig til for nærværende at udtrykke min glæde over, at vi her har en afgiftslov, som ikke specielt skal benyttes til landbrugsstøtte.

I øvrigt vil jeg gerne forbeholde mig at komme tilbage til de forskellige detaljer ved lovforslagets senere behandlinger.

Kjær Rasmussen: Jeg har før haft lejlighed til at bemærke, at mit parti ikke har noget imod stempelafgift, når den da rammer rigtigt. Vi må hilse med glæde, at man nu rationaliserer ved at indarbejde tinglysnings- og registreringsafgifterne i stempelafgiften, således at der herefter kun bliver tale om én afgift. Det vil sikkert give færre gråhårede medborgere her i landet. Det må ligeledes være rimeligt, at man ophæver stempelpligten for sådanne dokumenter, der indbringer så lavt et afgiftsbeløb, at porto plus arbejdsløn let kan gå hen og overstige dette.

Generelt har man tilstræbt en nedsættelse af afgiftssatserne. Dette er i sin orden i visse tilfælde, som f. eks. for forsikrings og lejekontraktens vedkommende. Men vi synes nok, man visse steder har været lidt for flot. Jeg har tidligere haft lejlighed til at udtrykke min forundring over, at man ikke tog tillægs-lånene til uproduktive formål ved vinge-benet i denne sammenhæng. Må jeg ikke bede om, at man i udvalget undersøger muligheden herfor nøje.

Nu skal vi jo ikke gå i detaljer, men jeg kan ikke undlade at komme med en bemærkning om § 56. Jeg ser, at lånekontrakter slås sammen med kassekreditkontrakter i én sats på 3 promille af højeste beløb. Også